

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Sted, selv om Lovovertrædelsen ikke er fuldbyrdet, for saa vidt Forsøget paa at gaa uden for Prislovens Forskrifter har manifesteret sig paa tydelig Maade, f. Eks. ved Prisangivelser paa vedkommende Vare. Endelig skal jeg nævne, at Prislovens Straffebestemmelser foreslaas gjort anvendelige i saadanne Tilfælde, hvor der foreligger Overtrædelse af Pris- og Vederlagsforskrifter, der er givet eller godkendt af det offentlige. Disse Prisforhold er jo ifølge Lovens § 1, 3die Stykke, holdt uden for Prisloven, men det er fundet rimeligt i givet Tilfælde at kunne straffe Overtrædelse af de af det offentlige fastsatte eller godkendte Priser paa samme Maade, som gælder for Prisovertrædelser under Prislovens Omraade.

Det er min Forvisning, at man fra alle ansvarlige Sider vil være enig i, at det under de bestaaende Forhold er helt nødvendigt at videreføre den Prislovgivning, vi nu har levet under i de Krigsaar, der er gaaet. Fra Regeringens Side er man selvsagt opmærksom paa, at en omfattende og detaljeret Priskontrol paa mange Omraader og i mange Henseender kan virke haardt og byrdefuldt for Erhvervslivet; men som Forholdene er, og saaledes som Udsigterne tegner sig fremover, er det skønt at være et afgørende nødvendigt Led i Regeringens økonomiske Politik at søge det foreliggende Prisniveau fastholdt i det Omfang, det overhovedet er gør ligt. Jeg kan tilføje, at Priskontrolraadet og de interesserede Ministerier er indstillede paa som hidtil ved Administrationen af Prisbestemmelserne at tage Hensyn til og afveje alle i Betragtning kommende Interesser og overalt — hvor det skønnes muligt og hensigtsmæssigt — at tage Repræsentanter for Erhvervslivet med paa Raad ved Prisspørgsmaalenes Løsning. At ikke alle Parter kan blive tilfredse, naar Talen er om Regulering af betydningsfulde Prisforhold, er forstaaeligt; det kan jo ikke nægtes, at mange af de Indgreb, der foretages, bereder Erhvervslivet betydelige Vanskeligheder og ofte paalægger den enkelte næringsdrivende Byrder og Afsavn, men jeg har Grund til at tro, at Nødvendigheden af Prislovgivningen, som den her foreligger, og de Foranstaltninger, der hviler derpaa, ogsaa fortsat vil møde Forstaaelse i alle ansvarlige Kredse inden for Erhvervslivet. Hvis denne min Tro bekræftes, vil vi alle komme hurtigere og lettere igennem de svære Tider, vi oplever.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-
lade mig at anbefale Forslaget til hurtig

og velvillig Behandling her i det høje Folke-
ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anvendelse af en særlig Tidsregning i Aaret 1943.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 171).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgs-
maalet om dets Overgang til tredje Be-
handling sattes til Forhandling under eet.

Hartel: Naar jeg tager Ordet her, er det ikke for at opponere mod Lovforslaget som saadant — det har jeg jo allerede ved tidligere Lejligheder givet min Tilslutning til. Men jeg beklager, at det stadig har været umuligt at finde en anden Betegnelse for dette Lovforslag end det bombastiske Udtryk: „Anvendelse af en særlig Tidsregning“. Ved en Tidsregning forstaa man efter almindelig dansk Sprogbrug en Ændring af virkelig dybtgaaende Karakter i Kalenderforholdene. Man kan kalde Cæsars Ændring af Kalenderen, den saakaldte julianske Kalender; for en Ændring i Tidsregningen, ligesom senere den gregorianske Kalender, og man kan sige, at Revolutionstidens nye Kalender, hvor man ansatte Revolutionens første Aar som Aar I, var en ny Tidsregning; men at kalde dette, at man forskyder Timerne, for en Ændring i Tidsregningen, har jeg vanskeligt ved at affinde mig med. Jeg maa mene, at det er vor Pligt ogsaa at iagttage et vist Hensyn til det danske Sprog ved Lovenes Affatning. Jeg kan ikke se rettere, end at, hvis man blot i al Beskedenhed kaldte dette Forslag for Forslag til Lov om en Timeforskydning i Aaret 1943, saa havde man sagt paa en heldigere Maade det, som det drejer sig om.

Jeg vil derfor paa ny henstille, at man tager dette maaske tilsyneladende ubetydelige Problem op til Overvejelse og finder en rigtig Løsning. Det er jo nu engang saadan, at den herskende Sprogbrug ikke kan fejle. Jeg tror, det er Madvig, der i sin Tid har brugt denne Vending, og nu er dette den herskende Sprogbrug, at man